

Lyrikkspalten

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Takk til Mona Søndenå for en overraskende utfording, som jeg satte stor pris på! Dette er ikke første gang Mona har overrasket meg med gledelige utfordringer! Hennes ulike utspill har flere ganger ført meg opp i situasjoner jeg neppe selv hadde brakt meg inn i. Men utfordringene fra Mona har alltid vært veltilpassede og de har vært gitt med et bakteppe av omsorg.

Dette handler om godt vennskap, som er så viktig for oss alle og som er et tidløst tema. Når jeg skal søke etter klok-skap i slike viktige tema, som vennskap er, faller det naturlig for meg å gå til bøkenes bok. Bibelens språkbruk og budskap kan virke uaktuelt ved første øyekast, men fordi budskapet er utformet i ei annen tid, får det en allmenngyl-dig autoritet uavhengig av tidstrenger. Man behøver ikke være religiøst interessert for å interessere seg for Bibelen, men kan jo bli det dersom interessen vokser.

Fra Salomos Ordspråk kapittel 27 i det gamle testamentet, finner jeg dette under overskriften «En venn er trofast». Hvem har ikke følt seg ubekvem i selskap med selvrosende mennesker? Kanskje er det slik at disse er venneløse og ikke får den rosen vi alle er så avhengige av? Her utfordres vi!

Og her er mange flere perler, bare forsyn dere:

Ros deg ikke av morgendagen, for du vet ikke hva den vil bringe.

La en annen rose deg, ikke du selv, en fremmed, ikke dine egne lepper.

Steinen er tung, og sand veier mye, men tyngre er ergelsen over en dåre.

Harmen er en gru og vreden en flom, og hvem kan stå seg mot avindsyke?

Åpenlys i rettesettelse er bedre enn kjærlighet som holdes skjult. En venn er trofast selv når han slår, en fiendes kyss er svikefulle. Den mette vraker den fineste honning, alt beskt smaker sott for den som er sulten.

Lik spurven som flyr omkring langt fra sitt rede, er mannen som flakker om borte fra sitt hjem.

Olje og røkelse gleder hjertet, slik gir også en venns hengivenhet større glede enn gode råd.

Gi ikke slipp på din venn og på din fars venn, gå ikke til din brors hus den dagen du er i nød.

En granne som bor i nærheten, er bedre enn en bror langt borte.

Stafetten går videre til min gode venn og kollega, Ragnar Hermstad, som er kombilege i ordets rette forstand i Sør-Trøndelag. Ragnar arbeider deltid som både fastlege og assisterende fylkeslege – og innimellom vikarierer han også som fylkeslege. Ragnar var med i litteraturgruppe allerede i studietida for 30 år siden og det er derfor neppe noen utfordrende oppgave for ham å finne noen perler han kan kaste ut til oss andre...

Hilsen Bjørn Øygard